

[Voigt]

Derimod er der efter det foreliggende en meget stor tilbageholdenhed med i henhold til statsskattelovens § 4 at sørge for, at beskatning af værdien af disse ydelser også finder sted. Der er jo tale om, at det er samfundets spidser, som man derved vil komme til at genere, og dér er skattevæsenet jo ikke nær så pågående, som hvis det bare var en tilfældig købmand eller en anden, som gør et produktivt arbejde ude i samfundet, men som ikke indehaver kors og bånd og mange stjerner eller offentlige embeder af en eller anden art.

Ved besvarelsen bedes også taget hensyn til det, der efterhånden raser noget så enormt både i Danmarks Radio og i mange offentlige styrelser, nemlig at man giver personalet frikort og taxabons og lignende til at kunne klare al transport med private vognmænd, og endvidere er forholdet jo det, at der gives fri bespisning i kantiner i meget vidt omfang inden for det offentlige, således at de naturalværdier, som på den måde tilflyder de personkredse, som nu afdøde professor Jørgen Dich kaldte den herskende klasse, er af en ganske kolossal størrelsesorden, men det, der ønskes med nærværende spørgsmål, er at få kortlagt, hvor mange milliarder kr. ekstra skatteprovenu ministeren forventer at der kan indvindes, hvis skattemyndighederne fik instruks om at overholde statsskattelovens § 4 også i forhold til denne gruppe af borgmestre m. fl., og hvis skattevæsenet vel at mærke så også fulgte instruks, uanset at mange af skattevæsenets egne topansatte jo nok også har betydelige skattefidusfordele af den lemfældige praksis, der gælder på dette område.

Besvarelse (10/5 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Modtager en skatteyder naturalydelser såsom fri kost og logi, fribolig og lignende, skal værdien medregnes til den skattepligtige indkomst. For en del af de i begrundelsen for spørgsmålet nævnte ydelser gælder, at de har en så forholdsvis ringe værdi, at man efter hidtidig praksis har undtaget dem fra indkomstbeskatningen, bl. a. også af praktiske grunde.

Der foreligger ikke tilgængeligt statistisk materiale, der muliggør en besvarelse af det stillede spørgsmål.

Selv ved en tidkrævende og bekostelig undersøgelse vil det næppe være muligt at udarbejde en blot nogenlunde præcis opgørelse over det i spørgsmålet omhandlede merprodu. Dette afhænger jo ikke alene af, hvor mange skatteydere der modtager frikort af forskellig art, men også af, i hvilken udstrækning de benytter frikortene.

Til *justitsministeren (4/5 79)* af:

Knud Lind (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der foreligger rapporter fra uvildige instanser om, at politiets radarkontrol af mærket NEDAR 71 altid fungerer fejlfrit, og i bekræftende fald hvilket, samt om statsprøveanstalten i Danmark har haft mulighed for at foretage godkendelse af NEDAR 71 og dens konstruktioner, og hvad en sådan godkendelse indebærer set ud fra et teknisk grundlag, eller godkendelsen alene hviler på andres måleresultater?«

(Spm. nr. 907).

Begrundelse.

Siden indførelsen af NEDAR 71 har der været rejst kritik mod måleinstrumentets rigtighed, især ved målinger foretaget på gader eller veje med tæt trafik.

Besvarelse (14/5 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Radarapparatet NEDAR 71 blev – ligesom den nyere udgave, NEDAR 73 – gennemprøvet på den svenske statsprøveanstalt, inden det blev taget i brug af det danske politi. Forinden havde den danske statsprøveanstalt gennemgået de svenske prøverapporter og anset dem for tilstrækkelige til at danne grundlag for en godkendelse.

Herudover har NEDAR 71 gennemgået en særlig afprøvning på det svenske forsvars forskningsanstalt, og NEDAR 73 er desuden afprøvet af Van Swinden-laboratoriet i Haag.

NEDAR 73 adskiller sig væsentligst fra NEDAR 71 ved kun at kunne måle køretøjer i én retning og ved at have et kort målefelt. Siden marts 1978 har det danske politi kun anvendt NEDAR 73.